

בענין כל חוסיק אמירת לשם יחוד כספירת העומר אצל כ"ק מרן מהר"א ז"ל ד"ת לעי"נ א"א ר' משה אורשנר ז"ל

א.

כ"ק מרן מהר"א זצ"ל היה מתחיל את ספירת העומר בכל ימי הספירה באמירת המלים "לשם יחוד" בקול רם ובנעימה יפה. אך בכל שנה היה מחסיר פעם אחת את אמירת לשם יחוד, והחל את ספירת העומר בקול רם מיד באמירת הברכה עצמה. היו שרצו להסביר טעם נזהג זה של רבנו כדי לצאת ידי דעתו הידועה של הנודע יהודה נגר אמירת לשם יחוד. ואף היו שאמרו שהיום בו מרן לא אמר "לשם יחוד", היה כיום היא"צ של הנודע ביהודה.

לכאורה אילו טעם מרן היה משום דעת הנוב"י, היה מרן יכול להתחיל מן המלים: הנני מוכן ומזומן וכו', ולדלג רק על לשם יחוד וכו'. זאת ועוד, אין סברא לומר שרק יום אחד לא אמר מרן לשם יחוד משום דעת הנוב"י, אם יש מקום לחשוש לדעת הנוב"י, יש לעשות כן בכל יום מימי הספירה. ועוד: לא היה יום קבוע מימי הספירה בו לא אמר מרן לשם יחוד, ואף פעם לא ידעו מראש כי ביום זה יתחיל מרן מיד בברכה, ובודאי שזה לא היה תמיד כיום היא"צ של הנוב"י שהוא כ"ז אי"ר, כי יכולני להעיר שבשנה האחרונה לחי"י מרן, שנת תשי"ז, זה היה כליל ר"ח אייר. דבר שנחתר בזכרוננו.

כי כלילה זה באתי במיוחד לתפלת ערכית אצל מרן בת"א, כדי לקבל ברכתו להתחלת ה"זמן" בישיבה. אף שידעתי שזה יהיה הרבה לאחר חצות, כפי שהיה מורגל בשנה זו. ומרן נכנס לתפלה באותו לילה ב- 2.30 לאחר חצות. ומכיון שאף פעם לא הזדמן לי להיות נוכח בספירת העומר כלילה בו מרן לא התחיל ספירת העומר באמירת לשם יחוד, אלא שמעתי תמיד שפעם אחת מרן מתחיל את ספירת העומר בקול רם בברכה עצמה, חשבתי בלבי שאולי זה יהיה דוקא בערב הזה. ואכן כך הוה. ומרן החל את ספירת העומר בקול רם בברכה עצמה. וזכרתי שהגבאי ר' שלי' פויגל ז"ל ניסה מיד לגשת למרן, ומסתמא כדי להזכיר למרן לומר לשם יחוד, אך מיד נרתע לאחוריו, ובודאי נזכר כי אכן פעם אחת מרן מתחיל מיד באמירת הברכה.